

colloquium-journal

ISSN 2520-6990

Międzynarodowe czasopismo naukowe

**National security
Historical sciences
Philological sciences
Pedagogical sciences
Philosophical sciences
Physical education and sports
№15(102) 2021
Część 3**

colloquium-journal

ISSN 2520-6990

ISSN 2520-2480

Colloquium-journal №15 (102), 2021

Część 3

(Warszawa, Polska)

Redaktor naczelny - **Paweł Nowak**
Ewa Kowalczyk

Rada naukowa

- **Dorota Dobija** - profesor i rachunkowości i zarządzania na uniwersytecie Koźmińskiego
- **Jemielniak Dariusz** - profesor dyrektor centrum naukowo-badawczego w zakresie organizacji i miejsc pracy, kierownik katedry zarządzania Międzynarodowego w Ku.
- **Mateusz Jabłoński** - politechnika Krakowska im. Tadeusza Kościuszki.
- **Henryka Danuta Stryczewska** – profesor, dziekan wydziału elektrotechniki i informatyki Politechniki Lubelskiej.
- **Bulakh Iryna Valerievna** - profesor nadzwyczajny w katedrze projektowania środowiska architektonicznego, Kijowski narodowy Uniwersytet budownictwa i architektury.
- **Leontiev Rudolf Georgievich** - doktor nauk ekonomicznych, profesor wyższej komisji atestacyjnej, główny naukowiec federalnego centrum badawczego chabarowska, dalekowschodni oddział rosyjskiej akademii nauk
- **Serebrennikova Anna Valerievna** - doktor prawa, profesor wydziału prawa karnego i kryminologii uniwersytetu Moskiewskiego M.V. Lomonosova, Rosja
- **Skopa Vitaliy Aleksandrovich** - doktor nauk historycznych, kierownik katedry filozofii i kulturoznawstwa
- **Pogrebnaya Yana Vsevolodovna** - doktor filologii, profesor nadzwyczajny, stawropolski państwowy Instytut pedagogiczny
- **Fanil Timeryanowicz Kuzbekov** - kandydat nauk historycznych, doktor nauk filologicznych. profesor, wydział Dziennikarstwa, Bashgosuniversitet
- **Aliyev Zakir Hussein oglu** - doctor of agricultural sciences, associate professor, professor of RAE academician RAPVHN and MAEP
- **Kanivets Alexander Vasilievich** - kandydat nauk technicznych, docent wydziału dyscypliny inżynierii ogólnej wydziału inżynierii i technologii państwowej akademii rolniczej w Połtawie
- **Yavorska-Vitkovska Monika** - doktor edukacji, szkoła Kuyavsky-Pomorsk w bidgoszczu, dziekan nauk o filozofii i biologii; doktor edukacji, profesor
- **Chernyak Lev Pavlovich** - doktor nauk technicznych, profesor, katedra technologii chemicznej materiałów kompozytowych narodowy uniwersytet techniczny ukrainy „Politechnika w Kijowie”
- **Vorona-Slivinskaya Lyubov Grigoryevna** - doktor nauk ekonomicznych, profesor, St. Petersburg University of Management Technologia i ekonomia
- **Voskresenskaya Elena Vladimirovna** doktor prawa, kierownik Katedry Prawa Cywilnego i Ochrony Własności Intelektualnej w dziedzinie techniki, Politechnika im. Piotra Wielkiego w Sankt Petersburgu
- **Tengiz Magradze** - doktor filozofii w dziedzinie energetyki i elektrotechniki, Georgian Technical University, Tbilisi, Gruzja
- **Usta-Azizova Dilnoza Ahrarovna** - kandydat nauk pedagogicznych, profesor nadzwyczajny, Tashkent Pediatric Medical Institute, Uzbekistan

    SlideShare

INDEX COPERNICUS
INTERNATIONAL

НАУЧНАЯ ЭЛЕКТРОННАЯ
БИБЛИОТЕКА
LIBRARY.RU

«Colloquium-journal»

Wydawca «Interdruk» Poland, Warszawa
Annopol 4, 03-236

E-mail: info@colloquium-journal.org
<http://www.colloquium-journal.org/>

CONTENTS

HISTORICAL SCIENCES

Podolianchuk O.A. COMPETENCE APPROACH IN THE EDUCATIONAL PROCESS AND ITS INFLUENCE ON THE FORMATION OF THE ACCOUNTANT PROFESSION	3
--	---

NATIONAL SECURITY

Revenko E.. THE PROBLEM OF ENSURING ENVIRONMENTAL SAFETY IN THE RUSSIAN FEDERATION	12
--	----

PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS

Бойко Г.М., Пурьгина М.Г. ВЛИЯНИЕ ОЗДОРОВИТЕЛЬНОЙ ФИЗИЧЕСКОЙ НАГРУЗКИ НА ГЕМОДИНАМИКУ И ФУНКЦИОНАЛЬНОЕ СОСТОЯНИЕ СТУДЕНТОВ	15
--	----

Boyko G.M., Purygina M.G. INFLUENCE OF HEALTHY PHYSICAL LOAD ON HEMODYNAMICS AND FUNCTIONAL STATE OF STUDENTS.....	15
--	----

PHILOLOGICAL SCIENCES

Велиева С.Ю. ВОПРОСЫ ПЕРЕДАЧИ ТОЧНОЙ ИНФОРМАЦИИ ПОСРЕДСТВОМ ЛЕКСИЧЕСКИХ И ТЕРМИНОЛОГИЧЕСКИХ ЕДИНИЦ (НА ОСНОВЕ МАТЕРИАЛОВ РАЗЛИЧНЫХ СИСТЕМНЫХ ЯЗЫКОВ)	17
--	----

Veliyeva S.Yu. ISSUES OF DEFINITIVE INFORMATION TRANSFER THROUGH LEXICAL AND TERMINOLOGICAL UNITS (ON THE BASIS OF MATERIALS OF VARIOUS SYSTEM LANGUAGES)	17
---	----

Нугуманова А.Н. ЛЕКСИЧЕСКИЕ ОСОБЕННОСТИ ПРЕДВЫБОРНЫХ ПОЛИТИЧЕСКИХ СЛОГАНОВ КАЗАХСТАНА.....	20
--	----

Nugumanova A.N. LEXICAL FEATURES OF PRE-ELECTION POLITICAL SLOGANES OF KAZAKHSTAN.....	20
--	----

Смагло Н.С. МОВНА ПОЛІТИКА В УКРАЇНІ: РЕАЛІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	23
---	----

Smaglo N.S. LANGUAGE POLICY IN UKRAINE: REALITIES AND PROSPECTS.....	23
--	----

PHILOSOPHICAL SCIENCES

Slyusar M. V. MILITARY IMAGES AS A COMPONENT OF ADVERTISING MYTH-MAKING: WORLDVIEW-COMMUNICATIVE ASPECT	26
---	----

PEDAGOGICAL SCIENCES

Shevchuk O. STATISTICAL EVALUATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN THE COMPONENTS OF COMPETITIVE SELECTION AND SUCCESS IN HIGHER MATHEMATICS OF ECONOMIC STUDENTS	31
---	----

Belkin I.V. ETHICS OF PEDAGOGICAL COMMUNICATION IN THE CONTEXT OF THE STUDENT DEVELOPMENT OF SCIENCE	37
--	----

Гадельшина А.А., Головнева Е.В. ОСОБЕННОСТИ ПРОЦЕССА ВОСПИТАНИЯ МЛАДШИХ ШКОЛЬНИКОВ В ПОСТДИСТАНЦИОННЫЙ ПЕРИОД.....	43
--	----

Gadelshina A.A., Golovneva E.V. FEATURES OF THE UPBRINGING PROCESS OF YOUNGER SCHOOLERS IN THE POST-SCHOOL PERIOD.....	43
--	----

Mirzayev F.R., Novruzova G.S. NEW TECHNOLOGIES: FROM IDEA TO IMPLEMENTATION	45
---	----

Некрасова В.С. ПРИМЕНЕНИЕ СОВРЕМЕННЫХ ПЕДАГОГИЧЕСКИХ ТЕХНОЛОГИЙ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ В 6 КЛАССЕ	49
--	----

Nekrasova V.S., APPLICATION OF MODERN PEDAGOGICAL TECHNOLOGIES IN THE LESSONS OF MATHEMATICS IN GRADE 6.....	49
--	----

*Смагло Ніна Сергіївна**кандидат економічних наук, доцент
доцент кафедри української та іноземних мов
Вінницький національний аграрний університет
[DOI: 10.24412/2520-6990-2021-15102-23-25](https://doi.org/10.24412/2520-6990-2021-15102-23-25)***МОВНА ПОЛІТИКА В УКРАЇНІ: РЕАЛІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ***Smaglo Nina Sergiivna**candidate of philological sciences
Associate professor of ukrainian and foreign languages of Vinnytsia National Agrarian University***LANGUAGE POLICY IN UKRAINE: REALITIES AND PROSPECTS****Анотація.**

У статті розглянуто механізм формування та реалізації мовної політики в Україні. Визначені заходи для збереження української мови як державної, яка виконує консолідує роль у суспільстві. Виявлено шляхи реалізації державної мовної політики і фактори, що впливають на мовну ситуацію.

Abstract.

The article considers the mechanism of formation and implementation of language policy in Ukraine. Measures have been identified to preserve the Ukrainian language as the state language, which plays a consolidating role in society. The ways of realization of the state language policy and the factors influencing the language situation are revealed.

Ключові слова: *мовна політика, державна мова, національна мова, нація, українська мова, держава, суспільство.*

Keywords: *language policy, state language, national language, nation, Ukrainian language, state, society.*

Мова – найважливіша ознака національної самоідентифікації не тільки людини та її духовної культури, а й держави в цілому. Саме тому в системі державних пріоритетів мовна політика мусить посідати чільне місце. Її стратегічним завданням поряд із гарантуванням мовних прав людини є утвердження суспільної злагоди і політичної стабільності, забезпечення єдності і зміцнення української держави. Визначаючи державну мовну політику України, можна виділити лише два критерії оцінювання тих пропозицій, які вносяться щодо мовного питання. Перший – чи сприяють вони міжетнічному миру, який у нашій країні ще нікому не вдалося порушити, хоча спроби були. Другий – чи сприяють вони формуванню єдиної української громадянської нації.

Необхідно відзначити, мовне питання в Україні постійно перебуває в епіцентрі уваги, і це стосується не лише наукових кіл. Різні фактори формування державної мовної політики є предметом розгляду та об'єктом вивчення як мовнозначних, так і політичних наук, що відображено в працях вітчизняних і зарубіжних учених, зокрема: І.Кураса, О.Куця, І.Лопушинського, Л.Масенко, Н.Мечковської, Л.Нагорної, О.Сербенської, Ю.Шевельова, Ж.Шевчук, Л.Щерби, Г. Янковська, В. Заболоцький, Н. Попович, Є. Ткаченко, О. Сергєєва, Ю. Куц, І. Лопушинський, Т. Ковальова, П. Редін та інші. Це стосується і наукового доробку молодих вчених, таких як: Л. Белей, Д. Власенко, Г. Панченко, та інші. Виникають креативні підходи до підняття престижу державної мови та надання їй нової привабливості. Це, своєю чергою, доводить актуальність і невичерпність цієї проблематики. Науко-

вці аналізують не тільки взаємовплив мови і суспільства, стан мовної політики, але й її реалізацію за допомогою державних механізмів. Так, І.Курас, визнаючи здобутки і проблеми державної мовної політики України, формує основні подальші тенденції її розвитку в сучасному українському суспільстві. Автор вбачає, що основна парадигма полягає в подальшому укріпленні ролі української мови як державної. [6]

Історично так склалось, що Україна належить до поліетнічних або багатонаціональних держав, на відміну від деяких європейських країн, історія формування етнічної структури населення яких вирізнялася тенденціями моноетнічного спрямування. Складність сучасної мовної ситуації в Україні є логічним наслідком довготривалої боротьби, яка велась із українською ідентичністю, державністю, мовою. О. Сергєєва відзначає, що певна напруженість мовної ситуації в Україні з її лінгвістичним ландшафтом зумовлена мовною політикою минулих часів, яка запроваджувалась насильницьким шляхом. Тому вдосконалення мовних відносин потребує компенсації лінгвістичних втрат, активного просування української мови державними структурами, її поширення в освітній сфері тощо. [14]

Для позначення основної мови в більшості країн використовують термін “державна мова” або “офіційна мова”. У науковій літературі існують різні думки щодо розрізнення чи ототожнення цих понять. Так, Г. Янковська вважає, що в українському законодавстві використання терміна “офіційна мова” у значенні “державна мова” є небажаним явищем, адже суперечить принципу єдності законодавчої термінології, за яким, принаймні, хоча б у межах одного нормативно-правового акту одне й

те ж правове поняття прийнято називати одним юридичним терміном, а різні поняття – різними термінами. [18] Водночас узагальнення конституційних актів країн світу дало підстави В. Заболотькому стверджувати, що терміни “державна мова” і “офіційна мова” в основних законах закріплюються як тотожні. Пропонує не розрізняти ці поняття і Конституційний Суд України, який визначає, що “під державною (офіційною) мовою розуміється мова, якій державою надано правовий статус обов’язкового засобу спілкування у публічних сферах суспільного життя”. [2]

Мовна політика як складова національної безпеки України – це державницька ідеологія та узгоджені з нею дії, зорієнтовані на вирішення існуючих мовних проблем. Здійснення державою певних заходів, покликаних сприяти захисту мови титульного етносу, підтримувати та популяризувати норми української літературної мови, забезпечувати досягнення мовного консенсусу, повинно відбуватися з урахуванням деяких засадничих моментів. Серед обов’язкових критеріїв визначають такі:

– природність мови (мова має бути такою, що зародилася, розвивається і функціонує разом із народом, якому вона належить, а не створеною штучно);

– розвиненість мови (мова має бути літературною, тобто унормованою формою загальнонародної мови, якій притаманні такі ознаки: усна та писемна форми, багатofункціональність, стильова розгалуженість, великий словниковий запас, унормованість (кодифікованість);

– поширеність мови (мова має бути поширеною або на всій території держави або на значній її території, повинна функціонувати у всіх сферах суспільства тощо). [9].

До додаткових критеріїв виокремлення певної мови з-поміж інших мов, які не для всіх країн є визначальними, належать такі:

– мова титульної нації (мова тієї частини населення держави, відповідно до національності якої і названа ця держава);

– мова корінного народу (мова народів, які проживали на території держави споконвіку, іноді їх ще називають автохтонними).

У своїх наукових працях Т. Ковальова зазначає, що здебільшого всі існуючі визначення терміна державної мовної політики характеризуються двома основними ознаками:

1) мовна політика є частиною національної політики певної держави;

2) мовна політика – це сукупність заходів, спрямованих на певний мовний розвиток (уведення нових або збереження старих мовних норм, уніфікація і стандартизація літературних форм, реформи в галузі орфографії і пунктуації тощо) [5].

До актуальних завдань державної мовної політики належить упровадження мовного планування, спрямованого на захист і підтримку державної мови, на перспективу майбутнього подолання деформацій постколоніального мовно-культурного розвитку країни:

1) забезпечення всебічного розвитку та функціонування української мови як державної в усіх сферах суспільного життя на всій території України шляхом прийняття нового закону про статус державної мови в країні;

2) стимулювання визнання й поваги всього українського суспільства до державної мови і мов усіх національностей, які проживають в Україні;

3) чітке визначення в законодавстві України понять «державна мова», «національна мова», «рідна мова», «національна меншина», «місця контактного проживання», «етнічна меншина», «корінний народ», тощо;

4) гарантування повної та рівноправної участі громадян України, які належать до різних етномовних спільнот, у всіх сферах життя українського суспільства;

5) визнання багатоетнічного характеру українського суспільства.

Пріоритетом мовної політики в сучасній Україні має бути утвердження і розвиток української мови як державної – визначального чинника і головної ознаки ідентичності української нації, яка історично проживає на території України, становить абсолютну більшість її населення, дала офіційну назву державі і є базовим системоутворюючим складником української державності. Основними складовими державної мовної політики можна вважати такі: політика розвитку, захисту та забезпечення функціонування державної мови; національна політика захисту мовних прав. [12]

Висновки. Основними складовими державної мовної політики можна вважати такі: політика розвитку, захисту та забезпечення функціонування державної мови; національна політика захисту мовних прав. Мовна політика повинна бути не лише проголошеною, а й відобразитися у програмах діяльності Уряду, національних, державних, регіональних та галузевих програмах, концепціях, основних напрямках і сценаріях розвитку, планах законодавчої діяльності, державному бюджеті тощо.

Отже, сучасний стан державної мовної політики характеризується недосконалістю правової бази та гострою потребою оновлення концептуальних підходів у вирішенні мовних проблем. Розроблені на сьогодні науковцями та громадсько-політичними діячами проекти враховують український та світовий досвід регулювання мовного простору, деталізують механізми просування української мови у найрізноманітніших сферах, а відтак потребують негайної ратифікації. Водночас залишаються недостатньо розробленими такі перспективні напрямки державної мовної політики, як забезпечення конкурентоспроможності української мови у сфері бізнесу, запровадження пільгового оподаткування для україномовної друкованої продукції, розробка системи моніторингу етномовних процесів в країні, оприлюднення результатів державної мовної політики на щорічних всеукраїнських слуханнях з функціонування та розвитку української мови.

Список використаної літератури:

1. Белей Л. Л. Мовний маркетинг як інструмент мовної політики. *Мовознавство*. 2015. № 5. С. 3—12.
2. Заблоцький В. В. Мовна політика в Україні: стан та напрями оптимізації : автореф. дис. к. політ. н. : спец. 23.00.02 “Політичні інститути та процеси (політичні науки)”. Харків, 2007. 16 с.
3. Ковальова Т. В. Особливості формування категорійно-поняттєвого апарату мовної політики. *Державне будівництво*. 2008. № 1. С. 22.
4. Ковальова Т. В. Теорії нації як методологічна засада формування державної мовної політики. *Ефективність держ. упр. : зб. наук. пр. / Львів. регіон. ін-т держ. упр. Нац. акад. держ. упр. при Президенті України*. – Львів, 2020. Вип. 1. С. 28-43.
5. Курас. І.Ф. Етнополітологія. Перші кроки становлення : монографія. К. : Генеза, 2004. - 736 с.
6. Куц Ю. О. Сучасна мовна політика Української держави: управлінсько-правовий аспект. *Теорія та практика державного управління*. Вип. 1 (56). 2017. С. 1—6.
7. Лопушинський І. П. Державна мовна політика в Україні: сучасні реалії та перспективи . *Наукові праці Чорноморського державного університету імені Петра Могили комплексу “Києво-Могилянська академія”*. 2012. Т. 194. Вип. 182. С. 20—25. (Серія “Державне управління”).
8. Нагорна Л. Політична мова і мова політики. – К.: Світогляд, 2005. – 315 с
9. Панченко Г. О. Механізми реалізації державної мовної політики в Україні : автореф. дис. ... к. н. з держ. упр. : 25.00.02 .Нац. акад. держ. упр. при Президенті України ; Одес. регіон. ін-т держ. упр. Одеса, 2011. 20 с.
10. Сергеева О. Ю. Державна мовна політика в Україні: європейський контекст : автореф. дис... к. н. з держ. упр. : 25.00.01. Харків, 2011. 19 с.
11. Ткаченко Є. В. Конституційно-правове регулювання мовних відносин: порівняльний аспект : автореф. дис. ... к. юрид. н. : спец. 12.00.02 “Конституційне право; муніципальне право”. Харків, 2009. 19 с.
12. Шевчук Ж. Інтелігенція України у формуванні національної самосвідомості, духовності, розвитку української мови. – *Камянець-Подільський : Аксіома*, 2006. – 245 с
13. Янковська Г. В. Державна та/або офіційна мови: ототожнення чи розмежування. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2014. Вип. 29(1). С. 123—126. (Серія: Право).